

Ang Banagbanag

Ang Mantalaan sa Presensya ni Kristo

The Dawn in the Cebuano dialect

Mga Binilanggo sa Kamatayon Gibuhian	2
Garantisado ang Paglaum sa Pagkabanhaw.....	14
Paghigugmaay Kamo sa Usa'g Usa	16
Toohi ang Gugma sa Dios.....	18
Pagbantay sa mga Maglilimbong	20
Ang Sumbingay sa mga Ulay	22

Mga Binilanggo sa Kamatayon Gibuhian

***“ Ikaw mikayab
sa itaas, ikaw nga
nangulo sa prusisyon
sa mga binihag—
Psalm 68:18***

Sa Pebrero nga gula sa Ang Banagbanag [The Dawn] nigawas ang artikulo, “Ang Kasegurohan sa Pagkabanhaw.” Niini nga gula, atong hatagan ug pagtagad ug dugang mga detalye sa Kasulatan mahitungod niining mahinungdanon sa tanang pagtolun-an sa Bibliya. Samtang minilyon niining Kristohanong kalibutan ang karong bulana nagahinumdom sa kamatayon ug pagkabanhaw ni Hesus, nagtook kita nga angayan natong lantawon ang dugang mga pagtolun-an niining mahinungdanon nga topiko. Kita naglaum nga ang atong mga magbabasa dili lamang magpadayon nga adunay pagtoo diha sa kabanhaw, kon dili usab makaangkon ug mas maayo nga pagsabot sa daghanan niini nga nagkauyon nga mga detalye nga makita sa Pulong sa Diyos.

Minilyon ang malagmit mouyon nga, gawas sa iyang kamatayon sa krus, ang pagkabanhaw ni HesuKristo gikan sa mga patay mao ang labing importanteng nahitabo sa kasayasayan sa tawo. Ang mga matinud-anong sumusunod ni Kristo niadtong panahona ang nagmaya sa dihang ilang naamgohan nga dili na siya patay bisad tood nga gikinahanglan nila ang mga pasalig nga ilang nadawat pinaagi sa “daghanang mga pagpamatood” sa iyang pagkabanhaw aron mahimong hingpit sila nga makombinsir sa mga talagsaong milagro nga nahitabo. (Buhat 1:3) Isip mga Israelita, ang mga tinunan nakahibalo sa daghang mga milagro nga gihimo sa nangagi para sa piniling katawhan sa Diyos. Anaa kadtong pagtabok nila sa Red Sea, ug human sa 40 ka tuig didto sa suba sa Jordan. Anaa kadtong pagluwas kang Daniel gikan sa mga Leon u gang gipanalipdan nga tulo ka mga Hudeyo didto sa nagdilaab nga hurno nga gustong ipapatay ni Nebocodonosor. Apan kini nga mga milagro, bisan pa ang mga milagro nga gihimo ni Hesus ang nalabwan pa pinaagi sa himaya nga gipadayag diha sa pagkabanhaw sa ilang Magtutudlo.

Ang kadaghanan sa mga tawo niadtong panahon ni Hesus wala motoo nga siya gibanhaw gikan sa mga patay, ug kadtong mga nitoo wala makahibalo sa kamahinungdanon niini nga panghitabo. Tinood pa gihapon kini. Sa mga lugar nga mga Kristohanon, ang mga simbahan napuno niadtong malipay nga moapil sa mga kalihokan sa pagsaulog sa pagkabanhaw ni Hesus. Apan, ang labing dakong bahin niini wala makasabt sa kahulugan niining gamhanang milagro nga nahitabo hapit duha na ka libo ka tuig ang nanglabay. Bisan niadtong panahon sa mga Apostoles, aduna kanila nga anaa mismo taga simbahan nga wala motoo nga siya gibanhaw.—I Corinto 15:12,13

Si Pablo niingon sa iyang gisulat ngadto sa simbahan sa Corinto sa nauna sa parehong kapitulo, “Kay gihatag ko kaninyo ingon nga labing hinungdanon ang nadawat ko ra usab, nga si Kristo namatay tungod sa atong mga sala sumala sa kasulatan, nga siya gilubong, nga siya nabanhaw sa ikatulo ka adlaw sumala sa kasulatan, ug nga nagpakita siya ngadto kang Cefas, unya ngadto sa Napulo ug Duha. Unya sa usa ka higayon nagpakita siya ngadto sa kapin sa lima ka gatus ka mga igsoon, nga ang kadaghanan kanila mga buhi pa, bisan may pila kanila nga patay na. Unya nagpakita siya ngadto kang Santiago, ug unya ngadto sa tanang mga apostoles. Ug sa katapusan sa tanan, nagpakita siya kanako usab nga daw ngadto sa usa nga natawog ahat.”—I Corinto 15:3-8

Ug dayon si Pablo nipasabot ngadto sa mga kaigsoonan sa Corinto kon unsa ka kawang ug walay pulos kon si Kristo wala mabanhaw gikan sa mga patay. Iyang gisulat, “Ug kon si Kristo wala banhawa, nan, kawang lamang ang among pagwali ug kawang lamang usab diay ang inyong pagtoo. Ug kami usab pagahimatud-an nga nanagbakak diay mahitungod sa Diyos, kay kami nagapahayag man mahitungod sa Diyos nga siya nagbanhaw kang Kristo, nga wala diay niya banhawa kon tinuod man nga ang mga nangamatay dili banhawon. Kay kon ang mga nangamatay dili man pagabanhawon, nan, si Kristo wala diay usab banhawa; ug kon si Kristo wala banhawa, nan, ang inyong pagtoo wala lamay kapuslanan ug kamo anaa pa gihapon sa inyong mga kasal-anan. Ug dugang pa niana, bisan sila nga mga nangamatay diha kang Cristo nangalaglag lang diay.”—bersikulo 14-18

Mahinungdanon nga timan-an ang gihatag nga gibug-aton sa Kasulatan diha sa kamatooran nga gibanhaw sa Diyos si Hesus gikan sa mga patay. Daghan ang nagtoo nga gibanhaw ni Hesus ang iyang kaugalingon gikan sa mga patay, apan ang Bibliya wala magtudlo niini. Sa iyang sermon sa Adlaw sa Pentekostes, si Pedro niingon, “Mga tawo sa Israel, patalinghugi ninyo kining mga pulonga: si

Jesus nga Nazaretnon, tawo nga gipanghimatud-an kaninyo sa Dios pinaagi sa gamhanang mga buhat ug mga kahibulongan ug mga ilhanan nga gihimo sa Dios pinaagi kaniya sa taliwala ninyo, sumala sa inyo nang nasayran-- kining maong Jesus nga gipanugyan tuman sa gimbut-an nga laraw ug sa nahibaloan nang daan sa Dios, kini siya inyong gilansang sa krus ug gipatay pinaagi sa mga kamot sa mga tawong malinapason. Apan siya gibanhaw sa Dios, sa nalangkat na ang mga kasakit sa kamatayon, sanglit dili man gayud mahimo nga siya kapugngan sa kamatayon.”—Buhat 2:22-24

MGA ISYU SA KAMATAYON

Gisulat ni David, “ Siya nga atong Diyos mao ang Diyos sa atong kaluwasan; Ug kang Jehova nga Ginoo iya ang kagawasan gikan sa kamatayon.” (Salmo 68:20) Kini gihubad ni Rotherham nga , “kagawasan gikan sa kamatayon.” Ang atong Langitnong Amahan mao ang Diyos sa kaluwasan tungod kay sa Iyang plano aduna siyay gihatag nga kagawasan gikan sa kamatayon pinaagi sa pagkabanhaw gikan sa mga patay. Wala untay kaluwasa para sa tawhanong kaliwat kon ang tanan magpabilin sa diha sa kamatayon. Busa, atong nakita diha sa dakong tema sa kaluwasana nga gilatid diha sa Pulong sa Diyos pinasikad sa mga pasalig nga kadtong “anaa sa lubnganan” ang pagapukawon gikan sa “paghikatulog” diha sa kamatayon, ug mahatagan ug bug-os nga oportunidad nga makabot ang hingpit, walay katapusang kinabuhi.—Juan 5:28; 11:11-14

Mao kini ang pinasahi sa dakong paglaum sa kaluwasan nga gilatid diha sa Pulong sa Diyos. Sa tanang mga relihiyon sa kalibutan, halos walay bisan usa nga nagsulti sa pagkabanhaw sa mga patay gawas sa relihiyon sa Bibliya. Ang nahauna nga rason niini mao nga ang Bibliya lamang ang miila ug nagpasiugda sa katinood sa kamatayon. Ang kadaghanan sa tanang ubang mga relihiyon ang moinsistir nga walay kamatayon, tungod kay sila nagtoo sa pagtolun-an nga ang tawo adunay “kalag” nga walay kamatayon, ug busa dili siya tinood nga mamatay. Kini nga paghunahuna dili gayud makita sa Kasulatan. Natural lang, nga kon ang mga patay mas buhi pa kay sa mga buhi, wala gayud dapit ang pagkabanhaw sa mga patay.

Gipresentar ni Pablo ang maong butang sa iyang nahitukma nga kahayag, sa diha nga ingon nga sa kaniadto gikutlo, iyang gipasabot nga kon walay pagkabanhaw sa mga Patay, nan ang atong pagsangyaw ug pagtoo parehong walay pulos , kay kini nagpasabot nga kadtong “nangatulog diha kang Kristo nangawala.” Nakita ni Pablo diha sa kabanhawon ni Hesus ang kasegurohan,

nga ang tibook plano sa Diyos, pinasikad sa iyang mga saad sa paghiuli sa namatay ngadto sa kinabuhi, ang himoon. Busa, iyang gisulat, “Karon si Kristo gibanhaw gikan sa mga patay, ang nahaunang gibanhaw sa mga nangamatay. Kay maingon nga pinaagi sa usa ka tawo miabut ang kamatayon, pinaagi usab sa usa ka tawo nahiabut ang pagkabanhaw sa mga patay. Kay maingon nga diha kang Adan ang tanan nangamatay, maingon man usab diha kang Cristo ang tanan mangabuhi.”—I Corinto 15:20-22

Usa ka hunahuna nga susama niini ang gipahayag ni Apostol Pablo sa Efesos 4:8. Gikutlo gikan sa hubad nga marginal, kini nga teksto mabasa mahitungod kang Kristo, “Sa dihang siya nikayab ngadto sa kahitas-an, siya nagdala sa panon sa mga binihag.” Mao kini ang kintlo gika sa atong ulohan nga Bersikulo nga diin, matod pa sa hubad ni Rotherham, nag-ingon nga si Hesus ang nagdala “diha sa usa ka prusisyon sa hugpong sa mga binihag.” Samtang ang gipunting niini nga mga teksto mao man ang pagkayab ug pagbayaw ni Hesus ngadto sa “kahitas-an” kini usab ang adunay kalambigitan sa iyang pagkabanhaw. Mao kadtong sa diha nga Siya gibanhaw gikan sa paghikatulog sa kamatayon nga si Hesus gibayaw sa kinahitas-an ngadto sa balaanong kinaiya, mas labaw pa sa tanang mga ngalan, ug sa ika kap-utan ka adlaw siya nikayab ngadto sa Iyang Amahan aron didto sa “mismo niya nga toong kamot.”—Efeso 1:18-23

Ang nauna niini nga mga binilanggo sa kamatayon nga gipangunahan ni Hesus mao ang iyang kaugalingong sakop sa lawas. Si Hesus, uban kanila, mao ang gihisgotan ni Pablo nga “Kristo ang unang bunga.” (I Corinto 15:23) Nga ang mga matinun-anong sumusunod sa mga lakang ni Kristo ang naapil sa “unang bunga” ang gipamatud-an ni Santiago, nga nisulat, “Sa iyang kaugalingong kabubut-on kita iyang gipanganak pinaagi sa pulong sa kamatuoran aron kita mangahimong ingon sa mga pangunahang bunga sa iyang mga binuhat.” (Santiago 1:18) Mahitungod niadtong matinud-anon nga nagsunod sa Karnero, ato usab nga mabasa, “Kini sila gilukat gikan sa katawhan ingon nga inunahang mga bunga alang sa Diyos ug alang sa Kordero.” (Pinadayag 14:4) Ang unang bunga nga matang gamay lamang ang gidaghanon kon itandi sa bagang panon sa “human sa mga bunga” nga pangunahan gikan sa ilang pagkabinilanggo diha sa kamatayon.—Pinadayag 7:4; 14:1,3

Ang Daang Kasulatan makadaghan nga nagtumong sa mga nangamatay nga katawhan nga sama sa mga “binilanggo,” o binihag, diha sa kamatayon, ug sila gibuhian unya sa ilang paghigmata. Isaias 49:9; 61:1) Human mahisgotan ang kahimtang sa kamatayon

sa mga batan-on, tigulang, adunahan, kabus, mga magmamando ug bisan pa ang mga dautan, si Job midugang, “Didto,” sa kamatayon, “ang mga binilanggo maguban ug pamahulay.”—Job 3:18

Sa Exequier 16:53, ang pagkabanhaw nahisama sa pagbuhi sa mga piniriso, o mga binihag. Atong kutloon, the “Ug pabalikon ko ang ilang pagkabinihag, ang pagkabihag sa Sodoma ug sa iyang mga anak nga babaye, ug ang pagkabihag sa Samaria ug sa iyang mga anak nga babaye, ug ang pagkabihag sa inyong mga binihag sa taliwala nila.” Ang pahayag, “dad-on pagusab gikan sa pagkabinihag,” nga makita niini nga bersikulo ug sa uban pang lain nga kutloon sa sunod nagpasabot nga “sa pagbalik” gikan sa ilang pagkabinihag.

Makasalig kita nga ang mga Hentil ingon man usab ang mga Israelitas ang makaapil nianang mahimayaon nga pagbuhi sa umalabot sa mga nabilanggo diha sa kamatayon. Sa Jeremias 48:47, ang Ginoo nagingon, “Apan igauli ko gikan sa pagkabinihag ang Moab sa ulahing mga adlaw.” Sa mga anak sa Ammon atong mabasa, “Ug sa tapus niini igauli ko gikan sa pakabinihag ang mga anak sa Ammon, nagaingon si Jehova.” (kapitulo 49:6) Ang mga taga Elam buhian usab gikan sa ilang pagkabinihag. Atong mabasa, “Apan mahatabo sa ulahing mga adlaw, nga dad-on ko pagbalik sila gikan sa pagkabinihag sa Elam, nagaingon si Jehova.” (bersikulo 39) Mao lamang kini ang pipila sa mabagang panon nga “mobalik” ug pangunahan gikan sa ilang pagkabinihag diha sa kamatayon.

Sa pagpresentar sa kahan-ayan sa pagkabanhaw, si Pablo miingon, “Kristo ang Unang bunga; human niana sila nga [mamahimong] Kristo sa iyang pagbalik [Griyego, presensya] (I Corinto 15:22,23) Ang presensya ni Kristo nga gitumong dinhi mao ang panahon sa iyang gingharian, ug si Pablo nipasalig kanato nga Siya kinahanglan nga magpabilin sa paghari hangtud nga ang tanang kaaway ang anaa sa ilalom sa Iyang tiilan, ug ang dakong kaaway nga Kamatayon malaglag. (bersikulo 25,26) Dinhi niining panahona nga ang bagang panon nga namatay sa kawalay pagtoo ang bangonon, hatagan sa kahibalo sa kamatooran mahitungod ni Kristo, ug usa ka oportunidad sa pagdawat kaniya ug magpuyo sa walay katapusan ingon nga gipahiuli nga katawhan dinhi sa yuta.

Si Pablo nisulti kang Felix, usa ka gobernador sa Roma, “Hinoon ipahayag ko kini kanimo, nga sumala sa Dalan nga ilang gitawag ug pundok, ako nagasimba sa Diyos sa among mga ginikanan, ug nagatoo sa tanan nga nahimutang diha sa kasugoan o nahisulat diha sa mga profeta, ug nagabaton diha sa Diyos sa samang paglaum nga

gipanagdawat usab niini nila, ang paglaum nga adunay pagkabanhaw sa mga matarung ug sa mga dili matarung.” (Buhat 24:14,15) Samtang ang pulong pagkabanhaw wala sa Daang Kasulatan, masaligon kita nga makaamgo unsa kadghan ang paglaum sa pagkabanhaw pinaagi sa atong “mga amahan” ang gilatid pinaagi sa mga pinulongan nga makita diha sa mga nahisgotang mga teksto.

Namatikdan na nato ang pipila ka mga gitumong sa Daang Kasulatan mahitungod sa pagpagawas niadtong mga binihag diha sa kamatayon. Si Moises naghigot sa pagkabanhaw ingon nga usa ka pagbalik gikan sa kalaglagan. Sa usa ka pag-ampo ngadto sa Diyos nga makutlo sa Salmo, siya niingon, “Ikaw nagapabalik sa tawo ngadto sa pagkalaglag, Ug nagaingon: Pamalik, kamong mga anak sa mga tawo.” (Salmo 90:3) Si Isaias nigamit sa mao nga panghunahuna diha sa saad sa pagkabanhaw. Iyang gisulat, “Ug ang mga linukat ni Jehova mobalik ug moanha uban ang pag-awit alang sa Sion; ug ang kalipay nga walay katapusan anha sa ibabaw sa ilang mga ulo: sila makadawat sa kasadya ug kalipay, ug ang kasubo ug ang pagpanghupaw mangahanaw.” (Isaias 35:10) Kini nga parehong saad gibalik ang tanang pulong sa Isaias 51:11. Si Pablo hingusganong nagsulti kanato nga ang lukat maoy “para sa tanan”---walay mabilin.—I Timoteo 2:6

Si Ana nag-ampo, ug miingon; “Si Jehova mopatay, ug mobanhaw: Siya mobanlud ngadto sa Sheol ug mobayaw sa itaas.” (I Samuel 2:1,6) Kini nagpadayag sa iyang pasalig, bisan niadtong karaang panahon sa mga maghuhukom, nga adunay pagkabanhaw sa mga patay. Si Ana nagtoo nga ang Ginoo dili mobiya sa katawhan didto sa sheol—ang lubnganan. Aduna usab kanang makahupay nga saad ngadto sa mga inahan nga nawad-an sa ilang mga anak diha sa kamatayon. Ang Diyos niingon, “Pugngi ang imong tingog sa paghilak, ug pugngi ang imong mga mata sa pagpatulo sa mga luha;...ug sila moanhi pag-usab gikan sa yuta sa kaaway {ang dakong kaaway---kamatayon}Ug adunay paglaum alang sa imong kaugmaon, nagaingon si Jehova; ug ang imong mga anak moanhi pag-usab sa ilang kaugalingong utlanan.”—Jeremias 31:16,17

GIKAN SA PAGHIKATULOG

Si David nagsulat mahitungod sa “paghikatulog sa kamatayon.” (Salmo 13:3) Ang pipila sa mga saad sa Daang Kasulatan gipakasama ang pagkabanhaw ngadto sa pagmata gikan sa pagkatulog. Ang Ginoo nisaad kang Daniel, “Ug ang daghan kanila nga nangatulog sa abug sa yuta mahigmata, ang uban ngadto sa

walay-katapusang pagtamay.” (Daniel 12:2) Ang pulong “daghan” wala gigamit dinhi para magpasabot nga pipila lamang kanila nga anaa sa kamatayon ang pukawon, kon dili para mapahatagan ug gibug-aton ang dakong gidaghanon, o panon sa katawhan, niadtong nangamatay ug nga pukawon gikan sa “pagkatulog diha sa kamatayon.” Silang tanan nahikatulog “sa abog sa yuta,” matod pa sa nahisulat. Kini nga pahayag nagpahinumdom kanato nga kadtong pukawon gikan sa kamatayon mao kadtong gisilotan, pinaagi sa amahan nga si Adan.—“kay abog ka, ug sa abog ikaw mopauli.” (Genesis 3:19) Kay matod pa sa mga gisulti ni Pablo, “Kay maingon nga diha kang Adan ang tanan nangamatay.”—I Corinto 15:22

Gisulat ni Propeta Isaias, “Ang imong mga patay mangabuhi; ang akong mga minatay mangabanhaw. Pagmata ug pag-awit, kamo nga nagapuyo sa abug; kay ang imong yamog maingon sa yamog sa kabalilihan, ug ang yuta magasalibay sa mga patay.” Dinhi, sa usab, ang mga patay giingon nga nagpuyo sa abog, nahikatulog didto hangtud sa panahon, nga diin pinaagi sa langitnong gahum pinaagi ni Krist, “ang yuta magsalibay sa mga patay.”—Isa. 26:19

ANG MATARONG UG DILI MATARONG

Sa iyang pakigpulong kang Felix, si Pablo nihisgot sa pagkabanhaw sa “matarong ug dili matarong” nga gilatid na sa “balaod ug sa mga propeta.” (Buhat 24:14,15) Ang pagkabanhaw sa parehong matarong ug dili matarong ang gihisgotan sa saad sa Diyos ngadto kang Daniel. Ato usab nga kutloon: “Ug ang daghan kanila nga nangatulog sa abug sa yuta mahigmata, ang uban ngadto sa walay-katapusang pagtamay.” Ug sila nga mga manggialamon modan-ag ingon sa kahayag sa hawan sa kalangitan; ug sila nga makakabig sa daghanan ngadto sa pagkamatarung, mangahimong sama sa mga bitoon sa mga katuigan nga walay katapusan. Ang sumunod nga bersikulo ang nagpunting pa ug dugang nga detalye mahitungod sa pagkabanhaw sa mga matarong—“Ug sila nga mga manggialamon modan-ag ingon sa kahayag sa hawan sa kalangitan; ug sila nga makakabig sa daghanan ngadto sa pagkamatarung, mangahimong sama sa mga bitoon sa mga katuigan nga walay katapusan.” (Dan. 12:2,3) Si Hesus mipamatood niini sa iyang pag-ingon nga ang matarong ang “managsidlak ingon sa adlaw sa gingharian sa ilang Amahan.—Mateo 13:43

Si Hesus naghigot usab sa pagkabanhaw sa mga matarong ug dili matarong, nga kining duha ka klase mao kadtong naghimo ug “maayo” ug ang uban nga naghimo sa “dautan.” Human masulti nga ang tanan nga anaa sa “lubnganan ang makadungog sa Iyang tingog,

ug manggula kini,” iyang gisulti nga kadtong naghimo sa maayo ang makadawat sa “pagkabanhaw sa kinabuhi,” ug sila nga naghimo sa dautan ang adunay “pagkabanhaw sa paghukom.”—Juan 5:28,29

Ang kalainan niini mao ang tali niadtong makadawat dihadiha sa bug-os nila nga ganti sa ilang pagmata gikan sa pagkatulog sa kamatayon, ug kadtong mogula para pagahukman. Ang nahauna naglakip niadtong mga matinud-anon sa tanang kapanahonan, ug ang naulahi mao kadtong mga wala magmatinud-anon. Para niadtong mga nakabuntog nga mga sumusunod sa lakang ni Kristo niining Panahon sa Ebanghelyo [Gospel Age] kinabuhing walay kamatayon ang maila diha sa balaanong matang. (Roma 2:7; II Pedro 1:4) Para sa mga matinud-anong Karaang Balaan [Ancient Worthies] sa nangaging kapanahonan, hingpit nga tawhanong kinabuhi dinhi sa yuta ang maangkon. Ang ilang ganti sa kinabuhi yutan-on tungod kay sila nabuhi niadtong panahon nga wala pa ang espesyal nga “tawag” niining panahon karon. Hinoon, sila hatagan ug mahinungdanong responsibilidad sama sa mga “prinsipe sa tibook yuta” sa panahon sa Milenyong gingharian. (Salmo 45:16) Ang Kasulatan naghigot usab sa “dakong panon sa katawhan,” kadtong mga kulang sa pagkamatinud-anon kay sa pangasaw-onon ni Kristo nga naglingkod sa trono uban kaniya. Kadtong mga dili kaayo matinud-anon ang makaangkon usab ug kinabuhi, ug pagpuyo sa espiritohanong matang isip mga sulugoon diha sa “atubangan sa trono” sa espiritohanong bahin sa gingharian.—Pinadayag 7:9,13-17

Ang lain pang uban ang mobalik diha sa usa ka pagkabanhaw sa paghukom o koon sa pinulungan pa nga Griyego akrisis. Ang atong binisayang pulong nga “krisis” nagpasabot sa mao ra gihapon nga kahulugan. Kini nagpasabot nga ang mganahigmata nga binilanggo sa kamatayon ang magaatubang ug krisis, ug nga kon sila nangandoy pa nga magpadayon nga magpakabuhi ug mapaghiuli ngadto sa tawhanong kahingpitan kinahanglan nila dawaton ang balaanong grasyapinaagikang Kristo, ug magasunod samgabalaodsagingharian.

Mao kini ang mamahimong kausaban para kanila. Sila bug-os nga malamdagan mahitungod sa mga nalambigit niini nga mga isyu. Kon sila unya mopili nga mobalik ngadto sa Ginoo ug mangalagad kaniya sa tibook nilang kasingkasing, sila “pagahukman” nga angayan sa kinabuhing dayon dinhi sa yuta. Sa laing bahin, kon sila motalikod kang Kristo ug mapamatud-an nga wala nay kausaban ug tinuyo ang pagkadautan, sila mamatay nga gihigotan sa Bibliya nga “ikaduhang kamatayon,” nga diin wala na gayod pagmata pa.—Pinadayag 20:14,15; 21:8; Buhat 3:23

SA UNSA NGA LAWAS?

Si Apostol Pablo nangutana sa usa ka mahinungdanong pangutana mahitungod sa pagkabanhaw, ug gitubag kini. Atong kutloon: “Apan adunay magapangutana, “Unsaon man kono sa pagbanhaw ang mga patay? Ug unsa mang lawasa ang ilang isul-ob inigtungha na nila?” Oy, boang! Ang liso nga imong itisok dili makadangat sa kinabuhi gawas kon kini mamatay. Ug ang imong igatisok dili mao ang lawas nga magamao unya, kondili kini karon usa lamang ka liso, kaha sa trigo o sa uban bang mga binhi. Apan ang Diyos mao ang magahatag niini ug lawas sumala sa iyang pagbuot, ug ang matag-usa ka liso iyang pagahatagan ug lawas nga kaugalingon niini. Kay wala managsama ang tanang unod, kondili adunay usa ka matang sa unod ang alang sa mga tawo, ug lain ang alang sa mga mananap, ug lain ang alang sa mga langgam, ug lain ang alang sa mga isda. Adunay mga lawas nga langitnon ug aduna usab mga lawas nga yutan-on, apan lain ang kasanag sa mga yutan-on. Lain ang kasanag sa Adlaw, ug lain usab ang kasanag sa Bulan, ug lain ang kasanag sa mga bitoon; kay ang usa ka bitoon lahi man ug kasanag sa laing bitoon. Maingon man usab niana ang pagkabanhaw sa mga patay. Ang lawas nga igatisok madunot ra, apan ang lawas nga unya pagabanhawon dili madunot. Kini igatisok sa kaulawan, apan kini pagabanhawon unya diha sa kadunggan. Kini igatisok nga mahuyang, apan kini pagabanhawon unya nga makagagahum. Kini igatisok ingon nga lawas nga lawasnon, apan kini pagabanhawon ingon nga lawas nga espirituhanon. Kon aduna may lawas nga lawasnon, aduna man usab lawas nga espirituhanon.”—I Corinto 15:35-44

May pipila ka mga punto nga angay makita sa pangatarongan ni Pablo. Una mao nga sa pagkabanhaw, ang lawas nga namatay dili mao ang pagabanhawon. (bersikulo 36,37) Ang lain pa mao nga ang ubang banhawon adunay celestial o langitnong lawas, ug nga ang uban adunay terrestrial, o yutan-ong lawas. (bersikulo 40-44) Ang Ginoo mao ang magtino niini. Siya ang “maghatag niini” ingon nga kini makapahimoot kaniya, sumala sa “binhi” nga gitanom.—bersikulo 38

Ang “kini” mao ang “binhi”, ang “liso” nga gitisok diha sa kamatayon. Kini mao ang panghunahuna, personalidad o kinaiya sa tawo. Sa dihang ang puya natawo, samtang kini siya adunay utok, wala pa kini maugmad sa iyang personalidad o kinaiya. Kini siya maugmad pinaagi sa mga madawat sa utok sulod sa iyang kinabuhi, pinaagi sa lima ka mga pagbati sa pananaw, pangdungog, masimhot, matilawan, ug mahikap. Unsa ang himoon sa hunahuna niining iyang madawat nga mga impresyon,

unsa ang reaksyon niini ngadto kanila ug magmando sa kinaiya sa tawo, mao ang magdeterminar kon unsang klase nga tawo mamahimo unya ang batang puya sa iyang pagdako u paghingkod.

Ang mga sumusunod sa Magtutudlo walay kalainan sa panglantaw ug pamatasan kay sa katawhan sa kinatibuk-an, hangtud, pinaagi sa probidensya sa Diyos, sila gidala nga makaila sa Pulong sa Kamatooran. Pinaagi niana nga Pulong nadawat nila ang pagdapit sa paghalad sa ilang kinabuhi ngadto sa iyang pagalagad ug sa pagdagan “ngadto sa ganti nga mao ang sa langitnong pagtawag sa Diyos diha kang Kristo Hesus.” (Filipos 3:14) Gilayon, sila nagsugod sa pagpamalandong sa mga langitnong saad sa Pulong sa Diyos. Ang ilang mga panghunahuna nagsugod sa pagkausab samtang sila naninguha nga makahibalo ug maghimo sa kabubut-on sa Amahan. (Roma 12:1-3) Pinaagi sa mga impluwensya sa mga langitnong saad, mao kini ang nakasetar sa ilang mga “pagbati”—ilang panghunahuna ug kinaiya—“sa mga butang sa itaas, dili sa mga butang sa yuta.”—Colosas 3:1,2

Busa ang mga tinun-an ni Kristo andam para sa usa ka langitnong lawas, nga ihatag sa Diyos kanila sa panahon sa pagkabanhaw. Kini nga langitnong lawas mao ang “maila” tungod kay mao kini ang lawas nga nahiangay sa indibiduwal nga espiritohanong personalidad nga ilang giugmag. Sa wala pa mamatay kini nga espiritohanong personalidad, nga gitawag usab ni Pablo ug “bag-ong binuhat,” nagadepende sa “dunot” nga unod diin kini nahimutang, apan didto sa pagkabanhaw kini nga “madunot kinahanglan nga dili na madunoton,” nga diin para sa mga matinud-anong sumusunod mao ang pagka walay kamatayon.—I Corinto 15:53; II Corinto 5:14-17

Ang sulti ni Pablo ngadto sa mga kaigsoonan sa Corinto gitumong niadtong mga “gibalaan diha kang Kristo Hesus, nga gitawag para mamahimong balaan.” (I Corinto 1:1,2) Sa mao nga rason iya pa gayud gihatagan ug gibug-aton ilabi na ang pagkabanhaw niadtong makaangkon ug walay kamatayon. Kini mao ang iyang gihulagway nga Ang pagkabanhaw sa mga patay, nga gipadayag sa teksto sa Griyego. (kapitulo 15:42) Hinoon, kita gipahinumduman ni Pablo nga didto sa pagkabanhaw aduna usab kanila nga makadawat sa “natural,” o “yutan-ong” lawas. Ang mga Karaang Balaan mao ang naguna niini nga matang, u gang ilang mga yutan-ong lawas ug nag-ubang kinaiya hingpit na daan sa sinugdanan. Wala sila moabot ubos sa impluwensya sa mga espiritohanong saad, apan ilang gisetar ilang mga pagbati diha sa paglaum nga ipahiguli nga paraiso sa yuta, ug pinaagi sa pagtoo nagtinguha

nga magpuyo diha sa kahingpitan niini nga paraiso. Mao, nga hingpit nga tawhanong lawas mao ang angayan para kanila.

Ang wala magatoo, dili matarong nga kalibutan sa katawhan ang matood nga wala makaugmad ug panghunahuna ug kinaiya para mahiangay sa usa ka espiritohanong lawas. Sa dihang buhian gikan sa pagkabinihang diha sa kamatayon, ang Diyos maghatag kanila ug bag-ong lawas nga mahimong magmahingpit. Hinoon ang ilang mga pangandoy, tinguha ug tumong—ilang kinaiya—mao kadtong ilang gitisok niini nga kinabuhi. Salamat na lang, kadtong—ug kita nitoo nga kini sila ang labing dako nga kadaghanan—nga mapasalamaton sa mga panalangin nianang bag-ong adlaw nga diin sila gipukaw gikan sa paghikatulog sa kamatayon, ug nakasabot sa mga oportunidad sa pagtoo ug pagsunod, ang tabangan sa pagsaka sa hagdan sa pag-uswag, nga makaugmad ug maayong kinaiya padulong sa tawhanong kahingpitan. Kini nga proseso gipakisama ni Propetang Isaias sa pagpanaw ngadto sa “Dalan sa pagkabalaan.”—Isaias 35:8

BALAANG GAHUM IGO

Ang uban tingali maghunahuna kon sa unsang paagi ang hunahuna sa tawo mapahiuli sa diha nga ang utok diin sila naumol ang nalaglag naman sa kamatayon. Kini posible lamang pinaagi sa gamhanang gahum sa atong Magbubuhat. Ang Salmista nisulat mahitungod kaniya, “Iyang ginaisip ang gidaghanon sa mga bitoon; Nagahingalan siya kanilang tanan sa ilang mga ngalan.” (Salmo 147:4) Ang tawo, inubanan sa tanan niyang siyentipikanhong kahibalo ug instrumento, dili makahimo niini, apan mahimo kini sa Diyos. Ang Diyos nga nasayod sa gidaghanon ug mga ngalan sa tanang heavenly bodies sa tibook nga halapad nga uniberso, dili maglisod sa paghinumdum sa tanang gihunahuna sa tanang tawhanong utok ug kinaiya nga nanghitabo na. Kini sila iyang himoon pag-usab diha sa mga gipangbuhian nga mga binilanggo sa kamatayon nga diin iyang hatagan ug nahiangay nga lawas. Pagkakatingalahan kini nga mapatuman ang pamahayag mahitungod kaniya, “Iyang ginaayo ang kasingkasing nga nangadugmok, Ug ginabugkosa niya ang ilang mga samad.”—bersikulo 3

Si Pablo tataw nga nagtakda sa panahon nga nakahan-ay sa pagkabanhaw ingon nga kini may kalambigitan niadtong nakadawat sa celestial bodies o langitnong lawas ug kadtong nakadawat sa yutan-ong lawas. Miingon siya: “Ug sa diha nga ang lawas nga madunot ra kailisan nag dili madunot, ug ang lawas nga mamatay ra kailisan nag dili mamatay, nan, matuman na gayud unya

ang nahisulat nga nagaingon: Ang kamatayon gilamoy diha sa kadaugan. O kamatayon, hain na ang imong pagkamadaugon? O kamatayon, hain na ang imong kahapdos?”—I Corinto 15:54,55

Dinhi ang apostol nagtumong sa gisaad sa Daang Kasulatan, “Gilamoy Niya ang kamatayon hangtud sa walay katapusan; ug ang Ginoo nga si Jehova mopahid sa mga luha gikan sa tanang mga nawong.” (Isaias 25:8) Iyang gipasabot nga ang katumanan niini nga makapahibulong nga saad kinahanglan nga magpaabot hangtod nga kadtong tanan nga nagtinguha sa ganti nga walay kamatayon makumpleto—kon kining “adunay kamatayon makaangkon na sa walay kamatayon.” Ug unya muabot na dayon ang panahon sa pagbuhi sa tanang nahibilin nga nabilanggo sa kamatayon, u gang ilang paghiuli ngadto sa tawhanong kahingpitan, inubanan sa pagtuman sa hingpit sa mga balaodnon sa Diyos ug mabuhi sa walay katapusan.

Mao kini ang dakong tumong sa paghari ni Kristo sa ibabaw sa yuta. “Kay kinahanglan magahari siya hangtud nga ang tanang mga kaaway niya ikabutang na niya diha sa ilalum sa iyang mga tiil. Ug ang katapusang kaaway nga pagalaglagon mao ang kamatayon.” (I Corinto 15:25,26) Busa matuman na ang gisaad sa Pinadayag 21:4— “Ang Diyos magapahid sa tanang luha gikan sa ilang mga mata, ug ang kamatayon wala na; ug wala na usab unyay pagminatay, ni paghilak, ni kasakit, kay ang unang mga butang nangagi na.” Magmaya kita nga si Kristo gibanhaw gikan sa mga patay, ug nga siya ang mangulo sa “bagang panon sa mga binilanggo” sa paggula gikan sa kamatayon. Mao kini ang paglaum sa matood nga sumusunod sa Magtutudlo, ug mao kini ang atong paglaum para sa tibook kalibutan sa katawhan. ■

Garantisado ang Paglaum sa Pagkabanhaw

Yabeng Bersikulo:
“Sanglit ang tanan nangamatay man diha kang Adan, maingon man usab diha kang Cristo ang tanan mangabuhi.” 2 Corinto 15:22

Piniling Kasulatan: I Corinto 15:1-11,20-22

ANG USA ka labing mahinungdanong kamatuoran nga angay hinumdoman diha sa pagtuon sa Yabeng Bersikulo sa atong leksyon mao nga pinaagi sa pagsupak ni Adan ang silot sa kamatayon nga gipahamtang ibabaw kaniya napanunod sa tibuok tawhanong kaliwat. Ang mga pulong sa unang bahin niini nga kasulatan gikan sa Revised Version nga hubad naghatag og gibug-aton niini nga katinuoran, ug mabasa: “Kay ingon nga ang tanan diha kang Adan mamatay.” Ang dugang pagtuon sa Pulong sa Diyos nagpadayag nga sanglit si Adan perpekto sa orihinal nga pagmugna kaniya, nagkinahanglan kini og usa ka perpekto nga tawo aron mabalanse ang timbangan sa hustisya, ug naghatag og usa ka paagi sa katubsanan alang kang Adan ug sa iyang mga kaliwatan. (Roma 5:12,18,19; I Timoteo 2:5,6) Busa, ang atong Ginoong gipadala sa iyang Amahan aron sa pagtuman sa kasulatan, “Tan-awa ang kordero sa Dios, nga nagawagtang sa sala sa kalibutan.” — Juan 1:29

Atong mabasa mahitungod kang Jesus nga siya mao ang “balaan, walay sala, walay lama, linain gikan sa mga makasasala, ug gihimong labing hataas kay sa kalangitan.” (heb. 7:26) Pinaagi sa iyang milagrosong pagpanamkon, wala siya matawo sa kalibutan nga ingon nga usa sa gisilotan nga makasasala, apan tawhanong kaliwat siya ni Adan, “natawo og babaye.” (Lucas 1:30-35; Galacia 4:4) Siya “nga wala makasinati ug sala” nagpabilin nga “masinugtanon hangtud sa kamatayon, bisan pa sa kamatayon sa krus.” (II Corinto 5:21; Filipos 2:8; Mateo 27:33-37) Apan, ang kamatayon ni Jesus dili mao ang katapusan sa leksyon. Siya dayon gibanhaw gikan sa mga patay pinaagi sa gahum sa Diyos. “Kini mao ang Kristo nga namatay, oo, ang nabanhaw pag-usab, nga anaa usab sa toong kamot sa Diyos.” — Roma. 8:34

Ang ika-24 nga kapitulo sa Lucas naghatag ug mga detalye mahitungod sa pagkabanhaw ni Jesus, ug sa nagkalain-laing niyang pagpakita ngadto

sa mga tawo nga iyang gialagaran atul sa panahon sa iyang kinabuhi. Ang asoy nag-ingon nga siya mipakita kang Maria Magdalena, kang Juana, ug kang Maria nga inahan ni Santiago. Pagkahuman ani ang nabanhaw nga Ginoo nakigtagbo sa uban, sama sa duha ka mga tinun-an didto sa dalan paingon sa Emmaus, kinsa dili siguro ug nalibog mahitungod sa balita nga siya nabanhaw gayud gikan sa lubnganan. (Lucas 24:13-32) Siya nagpaambit uban kanila og daghang mga mahinungdanon kaayo nga mga leksyon. Ang asoy nagaingon, “Sugod kang Moises ug sa tanang propeta, iyang gisaysay kanila ang tanan nga mga kasulatan ang mga butang mahitungod sa iyang kaugalingon.” - Bersikulo 27

Sa lain nga bersikulo sa atong leksyon, si Pablo nag-ingon, “Karon nabanhaw si Cristo gikan sa mga patay, ug nahimo nga unang bunga kanila nga mga nangatulog.” (I Cor. 15:20) Adunay usa ka importante nga kamatuoran nga angay ikonsidera sa diha nga atong mabasa nga ang mga patay “nahikatulog” sa lubnganan. Bisan gani si Hesus “nahikatulog man” diha sa kamatayon sa ubang bahin sa tulo ka adlaw, dayon nabanhaw pag-usab. (Lucas 18:33) Ang pag-isip nga ang kamatayon nga susama sa usa ka paghikatulog mao gayud ang husto nga panghunahuna nga nahiuyon sa daghang mga saad sa Kasulatan diin nagpunting sa usa ka panahon sa diha nga ang usa ka “pagkahigmata” gikan sa kamatayon mahitabo gayud. Ang ingon niana nga panglantaw nag lig-on sa atong pagtuo sa Dios, ug nagpalig-on sa atong paglaom alang sa mga patay. Ang katapusan nga bahin sa atong yabeng bersikulo nagsulti kanato nga: “diha kang Kristo ang tanan mangabuhi.” Kining mga pulonga naghatag og “maayong balita” mahitungod sa saad sa usa ka bug-os nga pagkabanhaw ug pagpasig-uli ngadto sa hingpit nga tawhanong kinabuhi alang sa tanang katawhan kinsa magmasinugtanon gayud gikan sa kasingkasing sa mga matarung nga mga balaod sa gingharian sa Mesiyas.

Diha sa plano sa Diyos, si Hesus mao ang mahimong “panganay gikan sa mga patay.” (Col. 1:18) Bisan tuod nga ang Kasulatan nagsulti mahitungod sa uban kinsa nahigmata kaniadto gikan sa kamatayon pinaagi sa gahum sa Dios, silang tanan nangamatay pag-usab. Si Cristo mao ang una nga nakasinati sa usa ka pagkabanhaw sa bug-os ug permanente nga diwa. Siya “gibanhaw gikan sa mga patay,” si Pablo nag-ingon, ug nga “dili na gayud mamatay pag-usab.” (Roma. 6: 9) Usa gayud kini ka maanindot nga paglaom sa umaabot nga kinabuhi nga gihatag pinaagi sa kamatayon sa atong Manunubos ug sa demonstrasyon sa gahum sa Dios diha sa pagkabanhaw sa Iyang “bugtong-anak.” Ang tanan kinsa nahikatulog diha sa kamatayon pagabanhawon, ug makabaton og kahigayonan nga mabuhi nga walay kataposan sa usa ka gipahiuli, perpekto nga yuta-usa ka saad nga gihatag sa Dios pinaagi sa “tanang nga Iyang balaan nga mga propeta.” - Buhat 3: 20,21 ■

Paghigugmaay Kamo sa Usa'g Usa

Yabeng Bersikulo: KADTONG SI KINSA nga ginatawag sa Diyos adunay oportunidad nga “pinaagi sa pagpailub nga mapadayonon sa maayong mga buhat” nga “nagapangita sa himaya ug sa kadunggan ug sa pagkadili mamatay, sa kinabuhi nga dayon.” (Rom. 2:7) Kini nga paglaom nagdala uban niini ug daghan nga responsibilidad ug buluhaton kon hunahunaon lang unta kini pag-ayo. Ang matag indibidwal nga sa ingon gitawag, angay nga magsalikway sa napukan nga unod ug sa mga paagi niini. Si Pablo nagtudlo

kita sa usa'g usa.” - I Juan 3:11

Piniling Kasulatan: I Juan 3:11-24

kanato nga “hukason ang daang pagkatawo,” ug “Isul-ob ang bag-ong pagkatawo, nga sa pagkasama sa Dios gibuhay diha sa pagkamatarung ug pagkabalaan sa kamatuoran.” (Efeso 4:22-24) Sa pagbuhay sa ingon nagkinahanglan ug daghang buluhaton ug dedikasyon, sa gidak-on nga kita kinahanglan gayud magsakripisyo sa tanan natong yutan-ong mga interes ug mga katungod sa kinabuhi. Ang usa ka yawe nga bahin niini nga buhat matuman pinaagi sa pagpalambo sa gugma alang sa usa'g usa, ingon sa gisulti sa atong yabeng bersikulo, o ingon nga si Pedro nag-ingon, - “Gugma nga walay pagkasalingkapaw sa mga igsoon.” - I Pedro 1:22

Ang gugma para sa mga kaigsoonan mao gayud ang labing mahinungdanon gani gibutang kini ni Hesus sa dagway sa usa ka kasugoan: “Nga kamo maghigugmaay sa usag usa; sama sa akong paghigugma kaninyo. “(Juan 13: 34,35) nga kita kinahanglan nga magkat-on sa kamahinungdanon ug kabililhon sa gugma diha sa matag-adlaw-adlaw ingon nga konsagradong mga anak sa Dios. Pinaagi sa atong gugma alang kaniya mitubag kita sa imbitasyon nga- “ipresentar ang inyong mga lawas ingon nga usa ka halad nga buhi, ... nga mao ang inyong makatarungan nga pag-alagad.” (Roma. 12: 1) Sa pagkatinuod, ang ehersisyo sa gugma kanunay giawhag sa mga Kristohanon sa tibuok Bag-ong Tugon. Ang maong mga lihok dili lamang naglangkob sa materyal nga mga butang, bisan tuod nga kini mahimong maglakip kanila. Si Pablo nag-ingon nga kita kinahanglan nga “magmaloloton sa usag usa uban sa inigsoon

nga gugma; diha sa dungog, palabihon ang usag usa. “- Roma. 12:10

Si Pablo sa I Corinto 13 naghatag kanato ug daghan nga mga importante nga mga pulong mahitungod sa gugma, gisumada ang iyang mga hunahuna uban sa pahayag, “Ang gugma wala gayuy pagkatapus.” (Bersikulo 8) Niini nga asoy si Pablo wala mosulay sa paghatag ug kahulogan sa gugma, apan hinoon naghatag kanato ug daghan nga mga pagpadayag nga magpakita sa presensiya niini diha sa atong pamatasan. Kini nga mga ebidensya, nga gihatag diha sa mga bersikulo 4-7, mao ang mga sangkap diin, kon masabtan sa husto, maghimo og usa ka dako nga leksyon mahitungod sa gugma nga angay natong makat-onan ug paggamit niini sa atong mga kinabuhi. Sa mubo nga pagkasulti, kini mao ang usa ka leksyon nga mahimong “pagkahisama kang Kristo” ug “Pagkahisama sa Diyos,” kay sila mao ang kinatasang mga panag-ingnan niini nga mga pagpadayag sa kalidad sa gugma.

Usa sa mga importanteng elemento niini diin gihisgotan ni Pablo mao nga “Ang gugma mapuangoron.” (Bersikulo 4) Kini angay nga magpahinumdom kanato sa mga pulong mahitungod sa atong dakung panag-ingnan, si Hesus: “ikonsidera siya nga miantus sa maong pagsupak sa mga makasasala batok kaniya, aron dili kamo pagakapuyan, nga magakaluya sa inyong mga hunahuna.” (Hebreohanon 12:3) Ang gugma usab “dili andakan sa iyang kaugalingon, dili tigpaburot,” si Pablo nag-ingon. Kana mao nga, kini mapaubsanon ug wala magpasigarbo sa kaugalingon. Diha sa Filipos 2: 8-13, gipahinumduman kita sa dakong pagpaubos ni Hesus, ug sa panginahanglan nga kita “magbuhat sa [atong] kaugalingong kaluwasan uban ang kahadlok ug pagkurog.” Diha sa panag-uyon sa mga hunahuna sa pagpaubos, “ang gugma dili masinahon.” Kini dili abubhoan sa diha nga ang uban nagmauswagon.

Sa tanan nga mga nagkalain-lain nga pagpakita sa gugma nga gihatag ni Pablo sa I Corinto 13, ang Griyegong pulong nga gigamit mao ang agape. Kini nga pulong nagbatbat sa usa ka bug-os nga dili-mahakogong gugma, dili interesado sa kaugalingon, sama sa gugma sa Diyos. Kini mao ang usa ka gugma nga unta modasig kanato sa usa ka andam, malipayon nga pagsakripisyo sa matag yutan-ong nga interes, paglaum, ug ambisyon, ug nga malipayon nga motahan bisan ang kinabuhi mismo alang sa mga kaigsoonan. Kini usab makita pinaagi sa usa ka gugma alang sa Pulong sa Diyos sa kamatuoran, sa iyang balaan nga balaod, ug ang usa ka tinguha nga mag-alagad kaniya ug sa iyang mga katawhan.

Samtang kita naninguha sa pagtuman sa mga pulong sa atong yabeng bersikulo, hinaot unta nga kini ikaingon mahitungod kanato, “naghinumdom ... sa inyong buhat sapagtoo, ug sapaghago sa gugma, ug pagpailub sapaglaum sa atong Ginoong Jesu-Cristo, sa atubangan sa atong Dios ug Amahan; diha sa kahibalo, mga igsoon, mga hinigugma, ang inyong pagkapinili sa Diyos.- I Tesalonica 1: 3,4

Toohi ang Gugma sa Dios

Yabeng Bersikulo: ANG ATONG Langitnong Amahan
“Bisan kinsa nga naghatag ug espesyal nga probisyon nagatoo nga si Jesus alang kanato nga Iyang konsagradong mao ang Kristo mao mga anak. Gihatagan kita, pinaagi sa mga ang [gipanganak] sa pulong ni Apostol Pablo ug kasiguroan Dios; ug ang tanan nga nga “ang Dios sa gugma ug sa pakigdait nahigugma sa nag-anak, magauban kaninyo.” (II Cor. 13:11) nahigugma usab sa Kini nga maanindot nga saad nahimong gipanganak niya.” - 1 posible pinaagi sa paghatag sa bugtong Juan 5: 1 Anak sa Diyos. “Kay gihigugma gayud sa Diyos ang kalibutan nga tungod Piniling Kasulatan: 1 niana gihatag niya ang iyang bugtong Juan 4:13-5:5 Anak, aron ang tanan nga mosalig kaniya dili malaglag, kondili may kinabuhing dayon.” — Juan 3:16

Usa sa importante nga mga tubag sa gugma sa Diyos nga angay gayud nga molambo dinhi kanato mao ang “pagtoo” niini ug sa epekto niini diha sa atong mga kinabuhi. Kini gidala sa atong pagtagad niini nga mga pulong gikan sa atong leksyon: “Tungod niini kita nahibalo ug nagatoo sa gugma nga ginabatonan sa Diyos alang kanato. Ang Diyos gugma, ug ang nagapabilin sa gugma, nagapabilin sa Diyos; ug ang Diyos nagapabilin diha kaniya.” (1 Juan 4:16) Dinhi niini gipahayag ang panginahanglan nga kita motoo sa gugma sa Diyos ug nga Iya gayud nga tumanon ang buhat nga Iyang gisugdan dinhi kanato. Sa pagbuhat sa ingon, kita makahimo sa pag-adto ngadto sa pagkaamgo nga “ang tanan nga mga butang molihok alang sa maayo ngadto kanila nga nahigugma sa Diyos, kanila nga mga tinawag sumala sa iyang katuyoan.” (Roma 8:28) Sa laing dapit, si Pablo nag-ingon, “Ang atong Amahan, nganahigugmakanato, ... naghatag kanato og walay katapusang paglipay, ug maayong paglaum pinaagi sa grasya.” - II Tesalonica 2:16

Ingon nga usa ka matinud-anon nga Amahan, ang Diyos magpadayon sa pagpakita sa iyang gugma ngadto kanila kinsa Iyang gitawag.

“Gihigugma ko ikaw sa usa ka gugma nga walay katapusan.” (Jeremias 31:3) Kon gihatag na nato ang atong “tanang” ngadto kaniya gikan sa kasingkasing, makabaton kita sa saad nga “Iya usab nga humanon” dinhikanato ang “susama usab gihapon nga grasya.” (II Cor. 8: 6) Ang pag-ila sa Diyos ug “pagtoo” diha sa Iyang gugma, kinahanglan nga mahibalo kita kang Cristo. Kini tungod kay, ang Diyos, pinaagi kang Kristo, anaa diha sa proseso sa “pagpasig-uli sa kalibutan ngadto sa iyang kaugalingon.” (II Corinto 5:19) Pinaagi sa Iyang gugma ug kaalam, nagtahas ang Diyos og usa ka espesyal nga buluhaton ngadto sa Iyang Anak. Busa, kita “mituo” sa gugma sa Diyos pinaagi sa “pagtutok kang Hesus, ang mag-uugmad ug maghihingpit sa atong pagtoo.” - Heb. 12: 2

Importante niini nga leksyon ang pagtimaan nga ang mga pulong sa atong yabeng bersikulo gitumong gayud ngadto sa mga “gipanganak sa Dios” – kanila nga mitubag sa iyang tawag ug nihatag sa ilang mga kasingkasing ngadto kaniya sa bug-os gayud nga konsagrasyon sa pagbuhat sa Iyang kabubut-on. Kini angay nga usa ka mapaubsanon nga hunahuna, ug magsilbi ingon nga usa ka pahinumdom nga “Kita nahigugma kaniya, kay siya unang nahigugma kanato.” (I Juan 4:19) Ang usakadugang ngapagpamalandong niini makaplagandihang mapulong: “ang Diyos nagapadayag sa iyang gugma alang kanato, nga, samtang kita mga makasasala pa, si Kristo namatay alang kanato.” - Roma 5: 8

Ang pagtuo sa gugma sa Diyos nga makita diha sa gasa sa iyang Bugtong Anak, si Hesus, gipahayag kanato sa Bibliya nga mao ang hugot nga pagtuo. “ang pagtoo mao ang pasalig kanato sa mga butang nga atong ginapaabut, ug ang ebidensya sa mga butang nga dili Makita. ... Kon wala ang hugot nga pagtuo dili gayud mahimo ang pagpahimuot [sa Diyos].” —Heb. 11:1,6; Eph. 2:8

Si Pablo nidugang pa ug usa ka lakang mahitungod niining butanga, sa pag-ingon nga kita kinahanglan nga magpalambo sa “hugot nga pagtuo nga nagabuhat pinaagi sa gugma.” (Gal. 5: 6) Sa pagkatinuod, ang matuod nga pagtuo mahatagan ug ebidensiya pinaagi sa mga kahimoan sa balaod sa gugma diha sa atong kinabuhi. Ang ingon niana nga mga buluhaton nagpakita sa atong pagkamaunongon ngadto sa Amahan ug sa Iyang Anak nga si Kristo Hesus. Aron mamahimong makapahimuot sa Diyos nagkinahanglan gayud og usa ka husto nga pamatasan, matinumanon nga kasingkasing ug hunahuna, ug ang pagpakita niini pinagi sa mga buhat sa gugma. Busa, maningkamot kita nga motoo gayud sa gugma sa Diyos pinaagi sa adlaw-adlaw nga pag-uugmad sa mga bunga ug mga grasya sa espiritu.-Galacia 5: 22,23; II Pedro 1: 5-7 ■

Pagbantay sa mga Maglilimbong

Yabeng Bersikulo: *“Bantayi ninyo ang inyong kaugalingon nga dili unta kamo kapildihan sa mga butang nga inyong gihagoan, kondili nga makadaug unta hinoon kamog hingpit nga ganti.”—II Juan 8*

SAMTAN ATONG GIKONSIDERA ang mga pulong sa atong Yabeng Bersikulo, nagdala sila sa hunahuna kon unsa ka gikinahanglan nga magmatngon gayud kita diha sa atong pagpanaw sa masigpit nga dalan. Atong tan-awon ang Kasulatan, daghan kaayo kita ug mga pahinumdom sa panginahanglanon nga susihon ang atong mga kaugalingon. Si Pablo nag-ingon, “‘Nga ang usa ka

Piniling Kasulatan: II Juan

tawo magsusi sa iyang kaugalingon,” ug “Susiha ang inyong kaugalingon kong anaa ba kamo sa pagtoo; sulayi ang inyong kaugalingon.” (I Cor. 11:28; II Cor. 13: 5) Ang panginahanglanon sa tino nga pagsusi sa atong mga kaugalingon nagbase kini sa katinuoran nga, sa naandan na, nahulog kita ilawom sa kahimtang nga gihulagway diha sa Pulong sa Diyos—“Walay matarung, wala, bisan usa.”—Roma 3:10

Hinoon, kita usab gipasaligan, nga “Si Hehova haduol niadtong mga dugmok ug kasingkasing; ug nagaluwas siya niadtong mahinulsulon sa espiritu. “(Salmo 34:18) Ang pagbaton sa maong sinsero nga kasubo alang sa sala, ug sa pagbutang sa atong hugot nga pagtuo diha sa bililhon nga dugo ni Hesus, nagtugot kanato nga mobarog ingon nga buo atubangan sa Diyos. Uban sa hingpit nga kalipay atong giangkong ang mga pulong, “Ako magakalipay ug daku kang Jehova, ang akong kalag magamalipayon diha sa akong Dios; kay ako gibistihan niya sa mga bisti sa kaluwasan, ako gisuloban niya sa kupo sa pagkamatarung. (Isaias 61:10) Ang Diyos sa ingon nagtabon sa atong mga dili tinuyoan, mga kahuyang nga naggikan kang Adan pinaagi sa “kupo sa pagkamatarung ni Kristo.”

Samtang atong gikonsidera kining probisyon sa grasya sa Dios, angay natong hinumdoman nga ang atong pagpadayon niini nga

pagbarog wala nagbase sa atong kaugalingong kusog, kondili diha diin ang Dios nagahatag pinaagi sa bililhong mga saad sa iyang Pulong, ug pinaagi sa gahum ug impluwensya sa Espiritu Santo sa atong kinabuhi. Sa pagkatinuod, sa higayon nga kita magsugod sa pagbati sa pagsalig sa atong kaugalingon, peligroso na kana. “Busa, siya nga nagadahum nga maayo na niyang pagkabarug, magbantay basig mapukan siya.” —I Corinto 10:12

Ingon nga mga sumusunod sa lakang sa Ginoo, kita angay magsusi sa atong mga kasingkasing sa adlaw-adlaw sa pagtan-aw nga ang tanan sa atong kinabuhi nakasentro sa pagbuhat sa kabubut-on sa Diyos. Kon atong susihon ug hukman ang kahimtang sa atong kasingkasing, kita nakatutok sa pagtan-aw sa atong mga motibo, kabubut-on, ug mga katuyoan. Ang atong tumong mao nga ang gisulat sa Salmista, “Itugot nga ang mga pulong sa akong baba, ug ang pagpalandong sa akong kasingkasing. Mahimong kahimut-an sa imong mga mata, Oh Jehova, bato ko, ug mamamawi ko.” (Salmo 19:14) Wala gayuy takos dawaton sa Dios gawas kon putli ang kasingkasing, ug nga sa kanunay kitang pagtan-aw niini ingon nga atong panag-ingnan.

Diha sa atong leksyon, ang hunahuna gipahayag nga adunay posibilidad sa pagkahulog gikan sa grasya sa Diyos. (II Juan 8,9) Kinahanglan nga kita nahibalo sa mga tawo nga “wala magapabilin diha sa pagtolon-an ni Kristo,” lakip na ang atong mga kaugalingon. Ang ingon niana nga pagka seryoso sa hunahuna ug kasingkasing gipatin-aw pag-ayo niini nga mga pulong gikan ni Pablo: “Busa, mangahadlok kita, kay tingali unya, sanglit may saad nga gibilin sa pagpasulod sa iyang kapahulayan, may bisan kinsa kaninyo nga daw dili makakab-ut niini.” (Heb. 4: 1) Ang atong labing dako nga kaluwasan anaa sa tin-aw nga pagkaamgo sa atong mismong kaugalingon nga pagka walay mahimo ug sa pagsalig sa kaluoy sa Diyos ug pabor.

Si Hesus nag-ingon kanato, “Ako mao ang tanum nga parras, kamo mao ang mga sanga. Ang magapabilin kanako, kang kinsa magapabilin ako, mao siya ang magapamungag daghan, kay gawas kanako wala gayud kamoy arang mahimo.” Siya nag-ingon usab, “wala akoy ginabuhat sa kinaugalingon kong pagbulot-an.” (Juan 15:5; 8:28) Busa, kita mosalig sa tabang sa Dios ug sa iyang Anak nga si Jesus, sa tanang panahon, ug hinumdoman ang mga pulong, “Tagda ang imong kaugalingon ug ang imong pagpanudlo; magpadayon ikaw niini.” (1 Tim. 4:16) Kon kita mobuhat niini nga mga butang sa pagkamatinumanon “ngadto sa kamatayon,” kita makadungog sa mga pulong, “Maayong pagkabuhat, maayo ug kasaligan nga ulipon: ... dumuyog kasakalipaysa imong agalon.” -Pinadayag 2:10; Mateo 25:21 ■

Ang Sumbingay sa mga Ulay

“Ug ang gingharian sa langit iga-pakasama sa napulo ka mga ulay nga nanagdala sa ilang mga lamparahan ug miadto sa pagsugat sa pamanhonon.”—

Mateo 25:1

ANG SUMBINGAY SA mga dalagang birhen nagsugod sa mga pulong nga anaa sa pang abring bersikulo. Kini gitapos sa mga pulong, “Busa pagtukaw kamo, kay wala ninyo hibalo i ang adlaw o ang takna.” (Mateo 25:13) Ang sumbingay maoy tipik sa tubag ni Hesus ngadto sa mga pangutana sa mga tinun-an, “ikanus-a man kini mahitabo, ug unsa man ang ilhanan sa imong pag-anhi ug sa pagkatapus sa kapanahonan?” kap. 24:3

Kini nga sumbingay naghatag ug gibugaton nga ang mga tinun-an ni Hesus dili makahibalo sa panahon sa iyang pagbalik ug sunod sunod nga presensya, mao nga gikinahanglan nila nga sila managtukaw ug padayon nga mabinantayon. Ang mga matinud-anong magbalantay masayod sa pagbalik sa Magtutudlo sa panahon nga kini mahitabo, tungod kay sila abtik sa mga nagkalain laing timailhan nga gihatag sa Kasulatan nga magsugod ang katumanan nianang panahona. Busa sila maglipay sa mga pagpamatood sa iyang presensya.

Ang sumbingay sa mga dalagang birhen dili lamang usa ka hugpong sa mga kahimtang nga gibutang sa usa ka istorya nga paagi. Hinonoa, usa kini ka matood nga pagpalandong sa batasan sa pagminyo niining panahona. Dugang pa, dinhi atong makita ang tataw nga paghulagway sa mahinungdanong punto sa pagtolun-an nga gitinguha ni Hesus nga itudlo---nga mao ang kamahinungdanong sa pagtukaw.

Matod pa sa karaang batasan sa mga Hudeyo, sa panahon taliwala sa pagsabotanay sa kaminyoon ug sa kasal, ang pangasaw-onon didto magpuyo sa iyang mga higala ug dili tugotan nga makigkita sa

iyang umalabot nga bana, o kaha makigsultihanay kaniya. Sa pag-abot unya sa adlaw ug oras sa seremonyas sa kasal, nga kadaghanan mahitabo sa lawom na nga kagabhion, ang pamanhonon mobiya sa iyang panimalay nga ubanan sa iyang mga abay nga lalaki. Usa ka banda sa musika ang mag-una kanila samtang sila magpadulong sa balay nga diin ang pangasaw-onon naghulat.

Ang pangasaw-onon ug iyang mga kauban mahinangpon nga naghulat sa pag-abot sa pamanhonon. Sa pagabot sa pamanhonon iyang gidala ang nagkatapok nga panon, lakip na ang iyang pangasaw-onon ngadto sa iyang kaugalingon o kaha sa balay sa iyang amahan, dinuyogan sa tumang kalipay. Sa ilang pagpaingon ngadto sa iyang panimalay manguyog usab kanila ang panon sa mga kadalagahan nga mga higala sa pangasaw-onon ug pamanhonon. Kini sila ang nanagpaabot sa prusisyon sa daplin sa dalan ug sila mokuyog sa pag-agi niini ug mamahimo na silang kabahin sa tibook panon. Sa pag-abot sa balay sa pamanhonon, ang tanan gidapit nga moambit sa kalipay sa kasal, lakip na niini ang kumbira.

Kini nga mga kadalagahan, sa simbolikanhong pinulungan mao ang “napulo ka mga ulay” nga gihisgotan ni Hesus. Diha sa sumbingay, ang mga ulay nigawas ug say okay nagpaabot sa pamanhonon—nga sa ilang pagtoo “nalangan.” Samtang sila nagpaabot kaniya, “tanang sila nahikatulog.” Sa “pagkatungang gabii” nadungog nila ang singgit, “Tan-awa, ang pamanhonon! Panggula kamo ug sugata ninyo siya.” Ang tanang ulay namangon ug gihikay nila ang ilang lamparahan.—Mateo 25:5-7

Ang lima niini nga mga ulay ang gitawag ug mga “maalam” tungod kay daghan sila ug lana sa ilang sudlanan---pipila sa mga hubad nagingon ug “botelya.” Kini nga mga botelya—puno sa lana—ang gamiton para idugang sa ilang mga lampara, aron kini kanunay nga magasiga. Ang laing lima ka mga ulay ang gitawag ug mga “buangbuang” tungod kay wala sila magandam sa gikinahanglan nga lana sa ilang mga botelya. Bisan tuod nga ilang gihikay ang ilang mga pabilo sa lampara, sama sa gihimo sa lima ka maalam nga mga ulay, ang lampara sa mga buangbuang nga mga ulay ang napalong tungod kay nahutdan sila sa lana. Gihangyo nila ang lima ka mga maalam nga mga ulay kon mahimo ba nga sila makapangayo sa uban nilan lana, apan ang mga maalam niingon, “Tinagali ug dili kini paigo kaninyo ug kanamo.” Busa, ang mga buangbuang nga mga ulay dili andam nga muadto sa kasal uban sa pamanhonon.—bersikulo 2-4,8-10

PAGBANTAY

Ang tambag sa “pagtukaw” sa walay duhaduha maoy usa ka panalangin sa mga katawhan sa Diyos sa tanang parte niining Panahon sa Ebanghelyo [Gospel Age]. Silang tanan ang giawhag pinaagi sa pagtoo nga ang pagbalik ni Kristo nagakahidool na. Sa pagkatinood, kon ang kasinatian sa usa’g usa ang hisgotan, ang pagbalik ni Kristo ug ang pagtukod sa iyang Gingharian dili gayud halayo pa kay sa katapusan sa matinud-anong paglakaw sa matag usa diha sa hagip-ot nga dalan sa pagsakripisyo. Kon ang kahibalo sa pag-agi sa panahon ang hisgotan, mao kini ang sunod nga higayon human sa kamatayon diin ang matinud-anong sumusunod ni Hesus ang pagadalhon ngadto sa iyang ganti sa pikas nga bahin sa tabil.

Samtang ang sumbingay sa mga ulay sa pagkatinood ang nagsilbi nga magpagana sa mga “ulay” sa kinatibuk-an sa panahon nga mas mabinantayon, aduna kini siyay espesyal nga aplikasyon sa katapusan sa panahon. Kini nagtudlo nga walay usa nga mahibalo ug unauna sa piho nga panahon sa pagbalik sa Ginoo, apan nagpadayag nga ingon nga ang nagakaduol na ang Ikaduhang Pag-anhi, adunay pipila nga magtoo nga sila nahibalo na ug unauna. Kini sila ang mugawas para “motagbo” kaniya, apan walay igo nga lana para mohangtod, ang kahayag sa kamatooran nga anaa kanila ang magsugod ug kahinay ug mapalong isip resulta sa ilang pagkasagmuyo.

Kini makapaikag kanato nga motimaa nga kana nga butang nahitabo gayud. Daghan ang nanginteresado sa Ikaduhang Pag-anhi, pinaagi kang William Miller sa panahon sa unang tunga sa ika 19 ka siglo, ang sa pagkatinood nagtoo sa unauna sa pagbalik sa Ginoo nga mahitabo sa usa ka panahon. Ang sumbingay nagkanayon nga ang pamanhonon nadugay. Kini daw nagpahayag sa panglantaw sa mga ulay. Para kanila ingon nga daw siya nadugay, apan sa pagkatinood, sila sayo nga nigawas sa pagsugat kaniya. Nasayod kita nga ang tanan nga parte sa plano sa Diyos nagakahitabo sa tukma nga panahon. Walay bisan unsa diha sa plano sa Diyos ang mahibilin.

ANG TIMAILHAN

Dugang pa sa tambag sa pagka mabinantayon, maayo nga atong hatagan ug pagtagad kini nga sumbingay isip nagtawag sa atensyon sa usa sa mga timailhan sa pagbalik sa Ginoo u gang Ikaduhang Presensya. Sa iyang pagtubag sa mga pangutanan sa iyang mga tinun-an mahitungod sa mga timailhan sa iyang presensya, si Hesus medyo nagkuha gikan sa mga propesiya sa Daang Kasulatan.

Pananglitan, iyang gikuha gikan sa Daniel 12:1 nga nagsulti sa “panahon sa kaguliyang, nga sukad wala pa mahitabo sa sinugdan sa kalibutan” ug, sa pagtawag niini sa “dakong kasakit,” nga maoy usa sa timailhan sa iyang presensya ug sa katapusan sa panahon.—Mateo 24:21,22

Ingon nga sa daw makataronganon nga gigamit ni Hesus ang sumbingay sa mga ulay aron sa paghulagway sa baruganan nga anaa sa laing panagna mahitungod sa panahon sa iyang pagbalik nga makita diha sa Habakkuk 2:3. Kini atong mabasa, “Kay ang pananawon alang pa sa natudlong panahon, ug kini nagadali paingon sa katapusan, ug dili magbakak; bisan kini malangan, paabuta kini; kay kini moabut gayud, kini dili magalangan.”

Ang Apostol nga si Pablo nikutlo niini nga propesiya ug nigamit niini sa panahon sa pagbalik sa Ginoo. (Hebreo 10:35-38) Si Pablo nagpakita nga ang “panginahanglan sa pailob” maoy usa sa mga mahinungdanong pagtolun-an niini nga propesiya. “Kay sulod na lamang sa diyutayng panahon, ang usa nga taliabut magaabut na ug dili magalangan.” Sa ato na nga nakita, diha lamang sa tawhanong panglantaw nga ang Ginoo ingon nga sa daw nadugay.

Gitumbok usab ni Santiago ang panginahanglan sa pailob may kalabutan diha sa pagbalik ni Kristo. Siya niingon: “Busa mga igsoon, pagpailub kamo hangtud sa pag-anhi sa Ginoo. Tan-awa, ang mag-uuma magapaabut sa bililhong abut sa yuta; siya magapailub labut sa abut hangtud kini makadawat sa sayo ug sa ulahing ulan. Kamo usab kinahanglan magpailub. Lig-ona ang inyong mga kasingkasing, kay haduol na ang pag-anhi sa Ginoo.”—Santiago 5:7,8

Ang pailob niini nga mga tudling mao ang “paglahutay.” Ang kakulangan sa paglahutay sa mga tinun-an didto sa Tanaman sa Gethsemane ang responsible nga wala magpabilin nga nagmata ug nagtukaw uban sa ilang Magtutudlo. The thought of patience in these passages is “to endure.” It was lack of endurance on the part of the apostles in the Garden of Gethsemane that was responsible for their inability to remain awake and watch with their Master. Ingon man usab sa katapusan sa panahon, kadtong mga kulang sa Likewise at the end of the age, those who lack patient endurance cannot be alert and faithful watchers. They become spiritually drowsy and often fall “asleep.”

Sa tungtunga niadtong ikanapulog siyam ka siglo, daghan sa mga katawhan sa Diyos ang nakombinsir nga ang pagbalik ni

Kristo nagkaduol na, ug dako kaayo ang ilang kalipay. Apan hinoon, sa dihang sa daw ang pamanhonon nalangan, ang ilang kaikag ug interes ang gisulayan. Para sa uban, ang ilang pagtoo nagkaawop ug nahanaw sa dayon. Sa ulahi, hinoon sa dihang ang pahibalo nagkanayon, “Tan-awa ang Pamanhonon,” ang interes sa kadaghanan nibalik ug napukaw pag-usab. Nagsugod sila sa pagmaya diha sa presensya sa nibalik nila nga Ginoo, ug uban sa nabag-o nga kadasig nangandam sa ilang kaugalingo para mokuyog sa Pamanhonon sa pag-abot sa panahon sa kasal.

Matod sa kustombre sa mga Hudeyo, kon ang mga ulay, o mga birhen, mosugat sa pamanhonon ug mga kauban niini, sila yano lamang nga mokuyog kanila sa ilang panan. Ang gidugayon sa panahon sa ilang pagpananw magadepende sa gilay-on sa panimalay sa pamanhonon. Samtang wala kini gihisgotan ni Hesus, kita nagtoo nga ang kaagi niini nga sumbingay nagpamatood kanato sa pagkamabinantayon sulod sa kinatibuk-an sa panahon sa pag-ani sa presensya sa Magtutudlo.

Sa matag tipik sa ani, mahinungdanon para sa mga birhen nga panon nga alerto ug mabinantayon. Kini siya In every part of the harvest it has been important for the virgin class to be alert and watchful. Kini mao ang tinood ilabi na ka yang gitas-on sa panahon sa pag-ani mmas dugay kay sa unang gitoohan. Busa ang kalidad sa lahutay nga pagpailob ang dako nga gikinahanglan aron ang mga ulay dili mahimong magmaluya ug mawad-an sa gana sa espiritoanon.

Sa laing bahin, ang kamatooran nga kining daw pagkalangan ang gitagna, mismo sa kaugalingon mamahimong dakong pagpagana sa atong hugot nga pagtoo ug kadasig samtang kita magpadayon sa pagbantay ug pag-alagad. On the other hand, the fact that this seeming tarrying was foretold, should in itself be a great stimulus to our faith and zeal while we continue to watch and serve. Ingon nga ang ting-ani nga panahon nagpadayon, ang gipasalig nga presensya sa Ginoo ang nagsilbi sa sama nga paagi. Ang pahibalo, “Tan-awa ang Pamanhonon,” ang padayon nga gihimo sa tibook nga panahon sukad sa iyang pagbalik. Samtang matood nga ingon sa daw adunay pagklangan sa pagtukod sa gingharian, maoy usa ka pagsulay sa atong pagtoo ug pailob, angay kita nga magmaya diha sa kamatooran nga ang katumanan sa “panan-awon” dili ug dili tinood nga malangan.

ANG PANON SA PANGASAW-ONON

Talagsa ra sa bisan asa nga mga sumbingay sa atong Ginoo nga makahimo ug piho nga aplikasyon sa tanang mga detalye niini, ug kini matood sa sumbingay sa mga ulay. Ang mga maalam nga ulay sa sumbingay ingon nga sa daw tataw nga naghulagway sa mga miyembro sap anon sa pangasaw-onon [bride class] nga nanimuyo sa hinapos sa panahon nga padayon nga matinud-anon bisan hangtod ngadto sa kamatayon. Ang mga buangbuang nga mga ulay nga dili kaayo alerto ug mabinantayon, ang maayo nga nagrepresentar niadtong mga dili kaayo matinud-anon sa ilang mga panaad sa pagpangalagad.

Ang sumbingay wala gihatag sa katuyoan nga mailhan ang pangasaw-onon ni Kristo, kon dili sa atong nakita, para matumbok ang panginahanglan sa pagbantay. Nahitabo lamang nga ang mga ulay, sa karaang kustomre sa pagpakasal sa mga Hudeyo ang naghatag ug maayo sa pagtolun-an. Ang pagkamatinud-anon sa ilang bahin ang gipadayag pinaagi sa pagangkon dili lamang sa lana sa ilang mga lampara, apan usab ang igo nga pondo sa ilang sudlanan

LANA SA BALANG ESPIRITO

Ang lana nagrepresentar kon unsa atong kinahanglanon aron kita mahimong matinud-anon magbalantay nga alerto sa espiritohanon ug andam nga mouban sa atong Langitnong Pamanhonon ug mosulod sa kaminyoon. Sa nagkalinlaing higayon sa Bibliya, ang lana gigamit isip simbolo sa Balaang Espirito. Atong maingon usab nga sa pagtolun-an niini nga sumbingay ang pagangkon sa dako nga sukod sa Balaang Espirito maoy usa ka mahinungdanon aron mamahimong matinud-anong magbalantay.

Ang pagpanag-iy sa Balaang Espirito nagpasabot nga gikinahanglan ang pagka matinud-anon diha sa tanang Kristohanong paningkamot. Una, kini nanawagan alang sa usa ka bug-os nga pagtugyan sa atong mga kasingkasing ngadto sa Ginoo, ang hingpit nga pagtalikod sa kaugalingon, ug ang pagpahinungod sa tanan nga anaa kanato ngadto sa kahibalo ug pagbuhat sa kabubut-on sa Langitnong Amahan. Dili kita maghandum nga maglakaw sa atong kaugalingon, o kaha maghimo sa atong kagustuhan sa kinabuhi ug usab mapuno sa Balaang Espirito sa Diyos.

Ang pagpanag-iy sa Balaang Espirito sa mga nagpahinungod usab nagkinahanglan sa pagtoon sa kamatooran sa Pulong sa Diyos, ug sa mga aplikasyon niini sa adlawadlaw nga panginabuhi.

Kinahanglan nato nga modawat ug gamiton pinaagi sa paggiya sa Kasulatan sa walay pagtagad sa mga kalisod sa paagi sa pagtudlo nga maoy makapahimoot sa Diyos.

Ang pagpanag-iya sa Balaang Espirito ang magtukmod kanato sa matitud-anon mga buhat diha sa pagpangalagad sa Diyos. Sa pagbuhat sa ingon, kita makadawat sa Espirito sa Diyos sa nagakataas nga sukod. Si Hesus nipahayag nga ang atong Amahan mas andam nga mohatag sa Balaang Espirito niadtong mangayo kaniya kay sa kalibutanong amahan nga mao ang mohatag ug mga maayong gasa ngadto sa iyang mga anak. (Lucas 11:13) Nan ang pag-ampo diay, maoy usa ka laing paagi sa pag-angkon ug nga mapuno sa Balaang Espirito.

Sa atong kahibalo sa dakong importansya sa Balaang Espirito sa atong mga kinabuhi, dili ikatingala nga ang mga maalam nga mga ulay sa sumbingay dili makahatag sa ilang lana ngadto sa mga buangbuang nga mga ulay. Giingnan nila nga moadto sila sa merkado para makakuha ug ilang kaugalingong lana. (Mateo 25:9) Tungod kay ang merkado sa kasinatian naglambigit man sa panahon nga manimuyo sa konsagradong kinabuhi, panahon nga magpaubos kita sa atong kaugalingon ubos sa gamhanang kamot sa Diyos, panahon sa pagtoon, sa pag-alagad ug sa pag-ampo, adunay kakuyaw sa paghulat hangtud nga ulahi na dayon kaayo sa paghimo sa pagpalit sa lana sa Balaang Espirito.

MAGMAALAMON KITA

Ang sumbingay wala gidesinyo aron sa paghulagway kon unsa ang mamahimong ganti sa mga matitud-anong sumusunod sa Magtutudlo. Yano lamang kini nga naghatag ug gibug-aton nga ang mga maalam nga mga ulay ang gidapit ngadto sa kaminyoon, ug nga ang pultahan sa oportunidad sarado para sa mga buangbuang nga mga ulay. Ang pagtratar kanila sa Pamanhonon sama lamang sa mga lumalabay, ug dako kaayo ang ilang pagkahisagmuyo. Ang duha ka matang sa mga ulay wala nagpakita sa kalainan tali sa matarong ug dautan. Kay hinoon, tanan man sila mga ulay nga naguban ug sa pagsugat sa pamanhonon ug nikuyog kaniya ngadto sa iyang panimalay. Apan hinoon, lima kanila ang “maalamon” u gang uban dili.

Ang paagi diin ang mga maalam nga mga ulay nagpakita sa ilang pagkamatinud-anon, sukwahi sa kintaibuk-ang kakulangan sa pagkamatinud-anon sa bahin sa mga buangbuang nga mga ulay, mao

ang mahinungdanon nga pagtolun-an sa sumbingay, ug naglatid sa iyang dako nga imortansya kanato. Kinahanglan nga alerto kita nga magbantay diha sa tanang bahin sa atong Kristohanong paglakaw. The manner in which the wise virgins displayed their faithfulness, in contrast to the general lack of faithfulness on the part of the foolish virgins, is the vital lesson of the parable, and underlines its great importance to us. We are to be alert watchers in every aspect of our Christian walk. Kini sama ka importante kaniadto sa wala pa mobalik ang Ginoo, kay samtang kita naglakaw uban sa Pamanhonon, wala kita masayod kon kanus-a matapos ang atong tagsatagsa ka panaw.

Ang usa ka gamay nga pagduka nga espiritohanon mahimong maghatag kanato sa pagtoo nga aduna pa kitay dakong panahon sa pagpangandam nga sa pagkatinood kon ang atong paglakaw ang hisgotan basin ug hamubo na lamang kini. Kon, isip mga alisto nga mga magbalantay, hinoon, adlawadlaw kita nga matinud-anon sa paggamit sa tanan natong pamaagi diin ang atong mga “sudlanan” ang kanunay nga puno sa Espirito, andam kita kanunay sa tanang panahon nga makadungog sa Pamanhonon nga magadapit, “Dumuyog ka ngadto sa kalipay sa imong agalon.”—Matt. 25:21